บทความวิจัย

โปรแกรมการประยุกต์ใช้ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนในการส่งเสริมความตั้งใจในการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นหญิงตอนต้น

The Program of Theory of Planed Behavior in Promoting Intention to Abstinence from Sexual Behavior in the Early Female Adolescents

Received: Mar 15, 2021
Revised: Jan 13, 2022
Accepted: Oct 19, 2022

สุภาวดี กุลสุวรรณ พยม. (Suphawadee Kunsuwan, MSN)[1]
พัชราพร เกิดมงคล ปร.ด (Patcharaporn Kerdmongkol, Ph.D.)[2]
ขวัญใจ อำนาจสัตย์ซื่อ ปร.ด. (Kwanjai Amnatsatsue, Ph.D.)[3]
อาภาพร เผ่าวัฒนา ปร.ด. (Arpaporn Powwattana, Ph.D.)[4]

บทคัดย่อ

บทนำ: สภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปส่งผลกระทบต่อวัยรุ่นอย่างยิ่ง ก่อให้เกิดปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร มีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

วัตถุประสงค์การวิจัย: ศึกษาทัศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเอง ความตั้งใจในการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมการละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นก่อนวัยอันควรก่อนและหลังการได้รับโปรแกรม

ระเบียบวิธีวิจัย: งานวิจัยกึ่งทดลองแบบสองกลุ่ม วัดก่อนและหลัง ศึกษาในกลุ่มนักเรียนหญิง อายุ 11-13 ปี กลุ่มทดลอง 30 คน กลุ่มเปรียบเทียบ 33 คน ได้รับโปรแกรม ทั้งหมด 6 ครั้ง สัปดาห์ละ 1 ครั้ง โดยการให้ความรู้พฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่น ความเสี่ยงทางเพศ พฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ผลกระทบและวิธีป้องกัน อภิปรายกลุ่มหาปัญหาอุปสรรค ผลดี ผลเสีย การวางแผนและตั้งเป้าหมาย ฝึกทักษะการตัดสินใจและแก้ไขปัญหา การเจรจาต่อรอง และการปฏิเสธ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Chi-square test และ t-test

ผลการวิจัย: กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย ทัศนคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และพฤติกรรมการละเว้นเพศสัมพันธ์ มากกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P<.05) การรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเอง ความตั้งใจในการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ มากกว่าก่อนการทดลองและมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P<.05)

สรุปผล: สามารถช่วยส่งเสริมทัศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเอง ความตั้งใจในการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมการละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ให้กับนักเรียนได้

ได้รับทุนสนับสนุนจากทุนวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

[1] นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน ภาควิชาการพยาบาลสาธารณสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล E-mail: Suphawadee-k@hotmail.com
[2] Corresponding author รองศาสตราจารย์ ภาควิชาการพยาบาลสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล E-mail: patcharaporn.ker@mahidol.ac.th
[3] รองศาสตราจารย์ ภาควิชาการพยาบาลสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล E-mail : kwanjai.amn@mahidol.ac.th
[4] รองศาสตราจารย์ ภาควิชาการพยาบาลสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล E-mail : arpaporn.pow@mahidol.ac.th
Department of Public Health Nursing, Faculty of Public Health, Mahidol University, Bangkok, Thailand

ข้อเสนอแนะ: ใช้เป็นฐานข้อมูลสำหรับแนวทางการจัดบริการส่งเสริมสุขภาพทางเพศในวัยรุ่น ให้กับผู้ที่สนใจได้ในการป้องกันพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ลดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอย่างยั่งยืนต่อไป

คำสำคัญ: ความตั้งใจต่อพฤติกรรม พฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ วัยรุ่นหญิงตอนต้น

Abstract

Introduction: The changing social environment has impacted tremendously on adolescents leading to early and unsafe sexual intercourse which further resulted in premarital sexual relation, unsafe sex, and sexual transmitted diseases.

Research objectives: To investigate attitudes, subjective norms, and perceived self-control ability, and intention related to abstinence from sexual behaviors, and abstinence from sexual behaviors among adolescents before and after receiving the program.

Research methodology: This was a quasi-experimental study with a 2-group pre-test and post-test design. Participants included female students aged 11-13 years. Thirty-three participants were assigned to the comparison group and thirty to the experimental group. Participants in the experimental group received the program once a week for 6 weeks. Topics in the intervention focused on health education, including sexual health behaviors in adolescents, sexual risk behaviors and risk behaviors leading to premarital sex, impacts and ways to avoid premarital sex. Group discussions were conducted to explore problems and obstacles, pros and cons, and plan and target, decision making skill and problem solution, negotiations, and refusal skill to premarital sex. Data were analysed using percentage, mean and standard deviation, chi-square test, and t-test.

Results: Findings showed that at follow-up, the experimental group had a significant higher average score of attitudes toward sexual health behaviors, subjective norms, and sexual abstinence behaviors than at baseline; and also greater than the comparison group ($p<.05$). Additionally, at follow-up, the experimental group had a significant greater average score of perceived self-control ability, and intention of sexual abstinence leading to premarital sex than at baseline; and also higher than the comparison group ($p<.05$).

Conclusions: The program helps to promote the participants' attitudes, subjective norms, perceived self-control ability, intention of sexual abstinence leading to premarital sex, and sexual abstinence behavior among students.

Implications: Healthcare professions can use this program as a guideline to promote sexual healthcare service in early female adolescents to prevent inappropriate sexual behavior and lessen premarital sexual intercourse.

Keywords: intention to behavior, abstinence from sexual behavior, early female adolescents

บทนำ

ความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ส่งผลให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมและค่านิยมใหม่ๆ เรียนรู้ที่จะมีเพศสัมพันธ์กันตั้งแต่อายุยังน้อย และมีพฤติกรรมแสดงออกซึ่งความรักอย่างเปิดเผย วัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุน้อยลง ส่งผลต่อปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมเพิ่มขึ้น ยังให้เกิดผลลัพธ์ที่ไม่พึงประสงค์จากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เกิดการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย การตั้งครรภ์ไม่พร้อม การมีโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งวัยรุ่นตอนต้นเป็นวัยที่ยังขาดความพร้อมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ เศรษฐกิจ วุฒิภาวะ ทำให้เกิดผลกระทบตามมา เช่น การคลอดก่อนกำหนด ทารกแรกเกิดน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ การแท้งและภาวะแทรกซ้อน การออกจากโรงเรียนกลางคัน การทอดทิ้งเด็ก เป็นต้น ซึ่งเป็นปัญหาที่ปรากฏอยู่ทั่วทุกภาคของประเทศไทย ในปี 2562 สถิติการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น[1] อายุ 15-19 ปี คลอดบุตรเฉลี่ยวันละ 169 คน โดยมีวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 15 ปี คลอดบุตรเฉลี่ยวันละ 6 คน เปรียบเทียบกับ ปี 2543 พบว่าวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 20 ปี คลอดบุตรเฉลี่ยวันละ 240 คน และในอายุต่ำกว่า 15 ปี คลอดบุตรวันละ 4 คน ทั้งนี้ในปี 2562 พบว่า จำนวนหญิงคลอดอายุต่ำกว่า 20 ปี มีอยู่ 63,831 ราย โดยแยกหญิงคลอดอายุระหว่าง 15-19 ปี มี 61,651 ราย คิดเป็นอัตรา 31.3 ต่อหญิงอายุ 15-19 ปี พันคน หญิงคลอดอายุต่ำกว่า 15 ปี มี 2,180 ราย อัตรา 1.1 ต่อหญิงอายุ 10-14 ปี พันคน และยังพบว่าหญิงตั้งครรภ์ซ้ำและคลอดอายุต่ำกว่า 20 ปี มีถึง 5,222 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.2 แสดงให้เห็นว่ายังเป็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสาธารณสุขและการศึกษาของประชากรวัยรุ่นไทย ที่ต้องเร่งแก้ไขและหาแนวทางป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

การศึกษาที่ผ่านมาได้มีแนวทางในการแก้ไขปัญหาและป้องกันพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมอย่างมาก แม้ว่าสถานการณ์ท้องไม่พร้อมในวัยรุ่นจะมีแนวโน้มพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้น แต่ปัญหายังคงมีอยู่ ตัวเลขยังคงสูงเมื่อเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว และสูงเกินเกณฑ์มาตรฐานการเฝ้าระวังการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ตามข้อกำหนดขององค์การอนามัยโลก (WHO) ต้องไม่เกินร้อยละ 10 ต่อประชากร 1,000 การป้องกันปัญหาทางเพศต่างๆ ที่ได้ผลดีที่สุด คือ การไม่มีเพศสัมพันธ์ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าประเด็นในเรื่องของการส่งเสริมการละเว้นเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เป็นสิ่งที่จำเป็น และการจะเว้นเพศสัมพันธ์ได้นั้น จำเป็นที่จะต้องหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ และสถานการณ์เสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ คือ การเปิดรับสื่อลามก การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การเที่ยวกลางคืน การอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง และการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยง[2] การส่งเสริมและการกระตุ้นให้วัยรุ่นมีการละเว้นและการยับยั้งพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ตั้งแต่ช่วงแรกของวัยรุ่น การสร้างค่านิยมไม่มีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น การสอนให้รู้จักการปฏิเสธ สนับสนุนการสร้างปณิธานให้รักษาพรหมจรรย์ การรักนวลสงวนตัว จนถึงวัยอันควรโดยใช้ความสัมพันธ์อันดีในครอบครัว[3] เป็นการส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกของวัยรุ่นให้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ครอบครัวและสังคม หลีกเลี่ยงละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ รอคอย และยืดระยะเวลาการมีเพศสัมพันธ์จนกระทั่งแต่งงาน เพื่อรับโอกาสที่ดีในด้านการศึกษา การงาน การได้รับเกียรติจากสังคม และการสร้างครอบครัวที่มีคุณภาพ

จากการศึกษากิจกรรมที่ให้ความรู้ ส่งเสริมแรงจูงใจและพัฒนาทักษะ สามารถช่วยให้เกิดพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นหญิงตอนต้นได้อย่างเหมาะสม ช่วยลดสถานการณ์ในการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นในอนาคต[4] และการให้ความรู้โดยนำแนวทางทักษะชีวิตมาประยุกต์ใช้ร่วมกับกระบวนการกลุ่มในการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ และการเสริมแรง มีผลทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษา และพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม มีทักษะชีวิต และความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร เป็นการช่วยส่งเสริมให้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น[5] การจัดกิจกรรมที่ประกอบด้วย การบรรยาย การอภิปรายกลุ่ม การระดมสมอง การแสดงบทบาทสมมติ เกม การฝึกทักษะชีวิต สัปดาห์ละ 1 ครั้ง 6 ครั้งๆ ละ 60 นาที มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษา ความตระหนักในตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง ทักษะการตัดสินใจและแก้ไขปัญหา ทักษะการสื่อสาร และพฤติกรรมการป้องกันความเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์[6] การป้องกันพฤติกรรมทางเพศนั้น จำเป็นต้องพัฒนาให้เกิดความตั้งใจที่จะมีพฤติกรรมดังกล่าว ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผ น[7] ได้กล่าวถึงการเกิดพฤติกรรมไว้ว่ามนุษย์เป็นผู้มีเหตุผล จะใช้ข้อมูลที่มีอยู่ทั้งหมด

พิจารณาถึงผลที่อาจจะเกิดขึ้นจากการกระทำของตนทั้งดีและไม่ดี ก่อนที่บุคคลจะตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำการกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งจะถูกกำหนดโดยความตั้งใจที่จะทำพฤติกรรมนั้น[8]

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาผลของโปรแกรมการประยุกต์ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนในการส่งเสริมความตั้งใจในการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในกลุ่มนักเรียนหญิงระดับประถมปลาย อายุ 11-13 ปี ซึ่งเป็นวัยรุ่นหญิงตอนต้น เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงหลายด้าน จะกังวล ทำตามใจตัวเอง อ่อนไหวง่าย จิตใจไม่มั่นคง อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย อยากรู้อยากเห็น และสงสัยกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น[9] และมักจะเข้าหาเพื่อนเพศเดียวกันเพื่อตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงนั้น และเป็นที่ยอมรับของเพื่อนหรือไม่ ซึ่งการเข้าหากลุ่มเพื่อนนี้ จะช่วยให้เกิดความเป็นอิสระจากครอบครัว ในขณะเดียวกันก็อาจถูกเพื่อนชักจูงให้ลองทำสิ่งที่อาจก่อให้เกิดผลเสียทางสุขภาพและอนาคต ถ้าจิตใจไม่เข้มแข็งก็จะถูกชักจูงได้ง่าย การเข้าสังคมของวัยรุ่นตอนต้นนี้เริ่มจะกว้างขึ้น และจะยังไม่แยกจากครอบครัวมากนัก พ่อแม่ยังมีอิทธิพลต่อความคิด การแสดงออกและการตัดสินใจของวัยรุ่นด้วย ดังนั้นพ่อแม่จึงเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดในการปลูกฝังความรู้ความเชื่อ อุปนิสัย หรือมาตรฐานแห่งความประพฤติเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ถูกต้องให้กับลูกตั้งแต่เยาว์วัย ซึ่งเรื่องเพศศึกษาเป็นสิ่งที่เริ่มจากทีบ้าน[3] และเพื่อทำให้เด็กคิดและตัดสินใจแก้ไขปัญหาทางเพศ และเลือกค่านิยมที่ถูกต้องเหมาะสมให้กับตนเองได้ เป็นการส่งเสริมสุขภาพให้บุคคล เกิดทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการละเว้นเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ มีความเข้าใจผู้อื่น การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงและเกิดการรับรู้ความสามารถในการควบคุมกระทำการป้องกันพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ และเพื่อนำผลการวิจัยครั้งนี้เป็นข้อมูลพื้นฐานและแนวทางต่อพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน บุคลากรในทีมสุขภาพ ครู บิดามารดา ในการดำเนินงานแก้ไขปัญหาและวางแผนส่งเสริมสุขภาพทางเพศ ป้องกันละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่ปัญหาทางเพศในนักเรียนวัยรุ่นหญิงตอนต้นในการลดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการประยุกต์ใช้ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน ในการส่งเสริมความตั้งใจในการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นหญิงตอนต้น

สมมติฐานงานวิจัย

1. ภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนแปลงคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองเพื่อการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ความตั้งใจในการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมการละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นก่อนวัยอันควร ดีขึ้นกว่าก่อนการทดลอง

2. ภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองเพื่อการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ความตั้งใจในการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมการละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นก่อนวัยอันควรเพิ่มมากขึ้นกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยกึ่งทดลองศึกษาแบบ 2 กลุ่มวัดผลก่อนและหลังการทดลอง (Two group pretest-posttest quasi-experimental research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างจากการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจงและสุ่มอย่างง่าย คัดเลือกนักเรียนหญิงที่ศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อายุ 11-13 ปี ภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดโรงเรียนของรัฐ โรงเรียน ก. เป็นกลุ่มทดลอง และโรงเรียน ข. เป็นกลุ่มเปรียบเทียบ โดยมีเกณฑ์การพิจารณาในด้านต่างๆ ที่คล้ายคลึงกัน คือ การอาศัยอยู่กับผู้ปกครอง ระดับเกรดเฉลี่ย โรงเรียนขนาดกลาง มีลักษณะทางกายภาพ บริบท สิ่งแวดล้อม

รอบๆ โรงเรียน และการเรียนการสอนในโรงเรียนที่ไม่ต่างกัน และไม่มีการทำการวิจัยเกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน คำนวณขนาดอิทธิพลค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม จากงานวิจัยที่ใกล้เคียงกัน โดยใช้สูตรของ Glass ได้กลุ่มตัวอย่างที่ต้องใช้ในงานวิจัยเท่ากับ 25 คน เพื่อป้องกันความไม่สมบูรณ์ของข้อมูลและการสูญหายของกลุ่มตัวอย่าง จึงเพิ่มขนาดตัวอย่างมากกว่าที่คำนวณได้ อีกไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ได้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มทดลอง 30 คน กลุ่มเปรียบเทียบ 33 คน

เกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเข้าสู่การวิจัย คือ 1) สมัครใจเข้าร่วมการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ 2) ได้รับความยินยอมจากผู้ปกครอง 3) ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างคนใดคนหนึ่งในบ้าน มีส่วนร่วมในกิจกรรมแผนการให้ความรู้บุคคลใกล้ชิดในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างได้ โดยให้ความรู้เฉพาะผู้ปกครอง

เกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างออกจากการวิจัย คือ 1) ไม่สามารถเข้าร่วมโครงการได้ตลอดการวิจัยมากกว่า 1 ครั้งโดยไม่นับรวมสัปดาห์ที่ 1 2) นักเรียนอยู่ในฐานะการเจ็บป่วยที่ไม่สามารถเข้าร่วมโครงการได้ตามคำวินิจฉัยแพทย์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา ผลการเรียนที่ผ่านมา การอยู่อาศัยกับผู้ปกครอง สถานภาพของบิดามารดา สัมพันธภาพของครอบครัว รายได้ ความเพียงพอต่อค่าใช้จ่าย เงินที่ได้รับของนักเรียน เพื่อนสนิท การใช้เวลาว่าง บุคคลที่พูดคุยหรือขอคำปรึกษาเมื่อมีปัญหา การมีแฟน/คู่รัก ข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบและเติมข้อความในช่องว่าง 11 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ วัดและประเมินความเชื่อ ความรู้สึก ที่แสดงถึงการเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับทัศนคติการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ กับการคบเพื่อนต่างเพศ การมีคู่รัก กรอบจารีตประเพณี สังคมและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ แบบสอบถามมีลักษณะการวัดเป็นมาตรจำแนกความหมาย (The Semantic Differntial scaling) ของออส์กูดและคณะ 10 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการละเว้น พฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ มีลักษณะการวัดเป็นมาตรจำแนกความหมาย (The Semantic Differntial scaling) ของออส์กูดและคณะ 22 ข้อ ข้อคำถามมีลักษณะด้านบวกและด้านลบ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองเพื่อละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ครอบคลุมกับการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรม รวมถึงความมั่นใจที่จะสามารถปฏิเสธพฤติกรรมเหล่านั้นได้ มีลักษณะการวัดเป็นมาตรจำแนกความหมาย (The Semantic Differntial scaling) ของออส์กูดและคณะ 11 ข้อ

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามความตั้งใจในการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ แบบสอบถามที่มีลักษณะการวัดเป็นมาตรจำแนกความหมาย (The Semantic Differntial scaling) ของออส์กูดและคณะ 10 ข้อ ข้อคำถามมีลักษณะด้านบวก

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามพฤติกรรมการละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นก่อนวัยอันควร ประกอบไปด้วยการเปิดรับสื่อกระตุ้นอารมณ์ การดื่มแอลกอฮอล์ การเที่ยวกลางคืน การอยู่กับเพื่อนต่างเพศในที่ลับตา และการคบหาเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยง รวมถึงพฤติกรรมที่เหมาะสมตามกรอบจารีตประเพณี เป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 10 ข้อ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

แผนกิจกรรมส่งเสริมการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในนักเรียนวัยรุ่นหญิงตอนต้น โดยพัฒนาจากแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมตามของ Ajzen ผ่านการจัดกิจกรรมจำนวน 6 ครั้งๆ ละ 60-90 นาที กิจกรรมในแต่ละครั้งห่างกัน 1 สัปดาห์ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมเอง และมีทีมผู้ช่วยวิจัยที่เป็นพยาบาลวิชาชีพ 3 ท่าน ที่ผ่านการประชุมชี้แจงหน้าที่ในการให้คำแนะนำเมื่อทำกิจกรรมกลุ่มย่อย ดังนี้

สัปดาห์ที่ 1 การชี้แจงรายละเอียดการดำเนินการวิจัย และการนัดพบผู้ปกครองบุคคลใกล้ชิดในครอบครัวของกลุ่มทดลอง โดยการแยกจัดกิจกรรม

“กิจกรรมสำหรับกลุ่มทดลอง” ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษา ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย พร้อมทั้งเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการทดลองในกลุ่มทดลอง ด้วย

แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น รวมทั้งปฐมนิเทศ สร้างสัมพันธภาพ ทราบวัตถุประสงค์ กำหนดการ และข้อตกลงกลุ่ม

"กิจกรรมสำหรับผู้ปกครอง" เพื่อชี้แจงรายละเอียดของแผนการจัดกิจกรรมสำหรับกลุ่มตัวอย่าง และการให้ความรู้เฉพาะผู้ปกครอง ซึ่งเป็นบุคคลใกล้ชิดในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง ให้ทราบถึงสถานการณ์การตั้งครรภ์ในวัยเรียน การให้ความรู้เรื่องบทบาทหน้าที่ของผู้ปกครองในเรื่องเพศกับวัยรุ่น การพูดคุยเรื่องเพศกับวัยรุ่น และได้รับการฝึกทักษะการสื่อสารพูดคุยเรื่องเพศกับวัยรุ่น และผู้ปกครองเขียนจดหมายถึงบุตรหลาน ในสิ่งที่คาดหวังของตนเองต่อตัวบุตรหลาน และความรู้สึกที่มีต่อบุตรหลาน พับใส่ซองจดหมาย

สัปดาห์ที่ 2 กิจกรรม "การสร้างทัศนคติทางบวก" โดยการให้ความรู้บรรยาย ผ่านสื่อ สถานการณ์ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร แบ่งกลุ่มอภิปรายและนำเสนอถึงสถานการณ์พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมในวัยเรียนจากใบงาน และชมวีดีโอเรื่อง "ทางเลือก" ให้แสดงความรู้สึกต่อสถานการณ์นั้นๆ ระดมความคิดเห็นวิเคราะห์ร่วมกันถึงปัญหา การป้องกัน และแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับผลเสียของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และผลดีของการละเว้นเพศสัมพันธ์ แจกคู่มือเอกสารความรู้ที่ใช้

สัปดาห์ที่ 3 กิจกรรม "สร้างการรับรู้ความสามารถการควบคุมพฤติกรรมในการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์" เรียนรู้จากตัวแบบที่ดีภายในกลุ่มเพื่อนการตั้งเป้าหมาย และแนวทางที่จะไปถึงจุดมุ่งหมายตามใบงาน วิเคราะห์สถานการณ์ที่กำหนดให้ ถึงประเด็นสาเหตุ ค้นหาประโยชน์และอุปสรรค เพื่อหาแนวทางแก้ไข เพื่อการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ตามใบงาน

สัปดาห์ที่ 4 กิจกรรม "สร้างการรับรู้ความสามารถการควบคุมพฤติกรรม การละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์" โดยการให้ความรู้ของทักษะที่จำเป็นที่ต้องใช้เมื่อเจอสถานการณ์ที่เสี่ยงต่างๆ ฝึกทักษะการปฏิเสธ การเจรจาต่อรอง ทักษะการตัดสินใจ และแก้ไขปัญหา สรุป แนวคิดร่วมกันตามใบงาน

สัปดาห์ที่ 5 กิจกรรม "การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์" โดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่มเพื่อน จากแบบอย่างที่ดีภายในกลุ่มและวิธีการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน พูดคุยถึงตัวแบบที่ดีที่กลุ่มตัวอย่างพบเห็น เขียนจดหมายถึงเพื่อนที่สนิท 1 คนในห้องและส่งมอบให้เพื่อนตามกิจกรรมใบงาน และทำกิจกรรมเปิดจดหมายจากเพื่อนและจากผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างเขียนไว้ตั้งสัปดาห์แรกให้แต่ละคนอ่าน แล้วทำการอภิปรายกลุ่มย่อยตามใบงาน เกี่ยวกับความรู้สึกของบุคคลที่รักต่อพฤติกรรมทางเพศ การละเว้นเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นและคิดว่าควรจะปฏิบัติอย่างไรให้เหมาะสมกับความคาดหวังของบุคคลเหล่านั้น

สัปดาห์ที่ 6 กิจกรรม "สรุปกิจกรรม ครั้งที่ 1-5" วิทยากรกลุ่ม "ผู้สอน" จะให้กำลังใจ ชื่นชมศักยภาพ ความร่วมมือ ที่เข้าร่วมกิจกรรม สนับสนุนให้แสดงพฤติกรรมที่ยั่งยืนต่อไปสร้างพันธะสัญญากลุ่มร่วมกัน และเก็บรวบรวมข้อมูลภายหลังการทดลองในกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การดำเนินการวิจัย ในกลุ่มเปรียบเทียบ

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการทดลองโดยใช้แบบสอบถามก่อนการทดลอง 1 สัปดาห์ จากนั้นนักเรียนได้รับการเรียนในชั้นเรียนตามปกติ เป็นเวลา 6 สัปดาห์ หลังจากนั้นอีก 1 สัปดาห์ผู้วิจัยเก็บข้อมูลภายหลังการทดลอง และจัดโครงการให้ความรู้ในเรื่องเดียวกันกับที่กลุ่มทดลองได้รับใช้เวลา 4-5 ชั่วโมง

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา เพื่อพิจารณาความถูกต้องและครอบคลุมของเนื้อหาให้ตรงตามวัตถุประสงค์ ตลอดจนความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะก่อนนำไปใช้ มีการตรวจสอบความเที่ยงโดยนำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มที่ทำการศึกษา 30 คน นำมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟ่าครอนบาค แบบสอบถามทัศนคติต่อการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ เท่ากับ .71 แบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ เท่ากับ .87 แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองในการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ เท่ากับ .73 แบบสอบถามความตั้งใจในการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ เท่ากับ .74 และแบบวัดพฤติกรรมการละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เท่ากับ .71

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยนี้ผ่านการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล รหัสโครงการ 145/2560 เอกสารรับรองโครงการวิจัย COA. No. MUPH 2017-175 ผู้วิจัยขออนุญาตให้เก็บข้อมูลจากโรงเรียนที่ได้รับการคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ชี้แจงเรื่องการพิทักษ์สิทธิ์อย่างเป็นลายลักษณ์อักษร ขอความยินยอมจากกลุ่มตัวอย่างและผู้ปกครอง ผู้วิจัยเป็นผู้ให้ข้องมูล ชี้แจงแนวทางการดำเนินการวิจัยเอง ดำเนินการวิจัยด้วยความเคารพสิทธิของกลุ่มตัวอย่างและผู้ปกครองอย่างเคร่งครัด โดยที่สามารถหยุดหรือปฏิเสธการเข้าร่วมโครงการได้ทุกเวลา และข้อมูลจะถูกเก็บไว้เป็นความลับโดยไม่มีใครสามารถเข้าถึงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างได้ และใช้ในการวิเคราะห์ผลการศึกษาและกระทำการวิเคราะห์ในภาพรวม ไม่มีการอ้างอิงผลการวิจัยเป็นรายบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยวิธีการทางสถิติ โดยนำเสนอข้อมูล การแจกแจงความถี่ ด้วยค่าจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Chi-square test และ t-test โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบมีความคล้ายคลึงกันในด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 63 คน อายุ ระหว่าง 11-13 ปี โดยมีอายุมากกว่า 12 ปี ทั้งสองกลุ่ม ร้อยละ 86.7 และ 87.9 ค่าเฉลี่ยผลการเรียน ร้อยละ 3.25 และ 3.33 ส่วนใหญ่ได้รับเงินค่าใช้จ่ายวันละ 41-60 บาท ร้อยละ 46.7 และ 43.4 เงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อวันโดยเฉลี่ย ร้อยละ 53 และ 54.85 ส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายต่อวัน มีพอใช้จ่ายและมีเหลือเก็บ ร้อยละ 50 และ 69.7 ส่วนใหญ่ขอเงินจากผู้ปกครองเพิ่มขึ้น ร้อยละ 73.3 และ 75.7 ในด้านสถานภาพปัจจุบันของบิดามารดา ส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน ร้อยละ 50 และ 66.7 ปัจจุบันนักเรียนอาศัยอยู่กับแม่ทั้งสองกลุ่ม ร้อยละ 76.6 และ 72.7 อาศัยอยู่กับพ่อ ร้อยละ 50 และ 66.7 นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีเพื่อนสนิททุกคน ร้อยละ 100 ทั้งนี้กิจกรรมยามว่างที่นักเรียนทั้งสองกลุ่มชอบทำ คือ การฟังเพลง ร้อยละ 53.3 และ 48.5 การดูหนัง/ดูทีวี ร้อยละ 50 และ 51.5 การเล่นอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 50 และ 42.4 เมื่อมีปัญหาขอคำปรึกษาจากมารดา ร้อยละ 76.7 และ 63.6 ขอคำปรึกษาจากเพื่อน ร้อยละ 50 และ 54.5 ด้านการคบเพื่อนต่างเพศ พบว่านักเรียน ทั้งสองกลุ่มยังไม่ได้มีแฟน ร้อยละ 66 และ 57.6 มีแฟน/หรือเพื่อนสนิทต่างเพศ ร้อยละ 33.3 และ 42.4

เมื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะทางประชากรของกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ได้แก่ อายุ ผลการเรียนที่ผ่านมา เงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับของนักเรียน ความเพียงพอต่อค่าใช้จ่าย การอยู่อาศัยกับผู้ปกครอง สถานภาพของบิดามารดา เพื่อนสนิท การใช้เวลาว่าง บุคคลที่พูดคุยหรือขอคำปรึกษาเมื่อมีปัญหา การมีแฟน/คู่รัก พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา ภายในกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองต่อความตั้งใจในการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ความตั้งใจในการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมการละเว้นเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น ก่อนและหลังการทดลอง ภายในกลุ่มทดลอง

ตัวแปร	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		$\hat{d}$	t (df)	p-value
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD			
ทัศนคติต่อพฤติกรรม	64.16	4.43	65.10	3.93	0.94	-2.70(29)	.011
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง	144.26	10.63	147.10	9.44	2.84	-3.30(29)	.003
การรับรู้ความสามารถในการควบคุมตัวเอง	69.80	7.43	72.76	4.27	2.96	-3.93(29)	.000
ความตั้งใจในการละเว้นพฤติกรรม	64.96	5.85	67.53	3.78	11.61	-4.73(29)	.000
พฤติกรรมการละเว้นการมีเพศสัมพันธ์	33.38	3.26	34.63	2.94	1.25	-3.60(29)	.001

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองต่อความตั้งใจในการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมการละเว้นเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น สูงกว่าก่อนการทดลองโดยมีค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลอง

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยทุกด้าน ทดสอบทางสถิติ พบว่ามีความแตกต่างกันทางสถิติ ($p < 0.05$)

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ

จากตารางที่ 2 พบว่าคะแนนเฉลี่ย ทัศนคติต่อการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อ การละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองต่อความตั้งใจในการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ความตั้งใจในการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมการละเว้นเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ

ตัวแปร	กลุ่มทดลอง (n = 30)		กลุ่มเปรียบเทียบ (n = 33)		t (df)	p-value
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
ทัศนคติต่อพฤติกรรม	65.10	3.93	64.39	5.13	0.62 (61)	.545
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง	147.1	9.44	143.63	9.15	1.47 (61)	.145
การรับรู้ความสามารถในการควบคุมตัวเอง	72.76	4.27	69.78	6.55	2.16 (61)	.039
ความตั้งใจในการละเว้นพฤติกรรม	67.53	3.78	64.81	4.45	2.61 (61)	.012
พฤติกรรมการละเว้นการมีเพศสัมพันธ์	34.63	2.94	33.15	3.31	1.87 (61)	.067

การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองต่อความตั้งใจในการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ความตั้งใจในการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมการละเว้นเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น หลังการท ดลอง กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยทุกด้านทดสอบทางสถิติ พบว่า ทัศนคติต่อการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และพฤติกรรมการละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ส่วนการรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเองต่อความตั้งใจในการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ และความตั้งใจในการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p = .05)

อภิปรายผล

ภายหลังการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย ทัศนคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมการละเว้นเพศสัมพันธ์ มากกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value < .05) การรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเอง ความตั้งใจในการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ มากกว่าก่อนการทดลองและมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value < .05)

ทั้งนี้การเปลี่ยนแปลงของคะแนนที่ดีขึ้น จากการออกแบบกิจกรรมเน้นการสร้างทัศนคติต่อการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ จะประกอบไปด้วย การสร้างความเชื่อว่าการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ หรือการละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนนั้นเป็นผลดีแก่ตน สร้างความสามารถในการประเมินถึงผลลัพธ์จากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ชวนพูดคุยเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันที่นักเรียนพบเจอได้บ่อยๆ และแสดงความคิดเห็น แบ่งกลุ่มอภิปรายและแสดงความรู้สึกถึงสถานการณ์พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมในวัยเรียน การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ก่อให้เกิดผลเสียอย่างไรบ้าง และผลดีของการละเว้นเพศสัมพันธ์ ละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ กลุ่มสรุปและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เน้นที่การมีส่วนร่วมของนักเรียน โดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง สะท้อนความคิดเห็น ความรู้สึกจากประสบการณ์เดิม ประสบการณ์รอบตัว มาสร้างปฏิสัมพันธ์และสร้างความรู้ใหม่ร่วมกัน[10] ซึ่งถ้าเกิดมุมมองหรือทัศนคติที่ดีหรือเป็นบวกต่อพฤติกรรมนั้นๆ ก็จะส่งผลต่อความตั้งใจในการทำพฤติกรรมนั้น ๆ[7] ซึ่งทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ ต่อการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร อยู่ในระดับสูงตั้งแต่ก่อนการทดลอง แสดงให้เห็นว่ากลุ่มเด็กนักเรียนหญิงมีทัศนคติที่ดี ทัศนคติทางบวก และน่าจะเป็นอิทธิพลจากปัจจัยต่างๆ ที่ได้รับก่อนการวิจัย เช่น ความคิด ความเชื่อของนักเรียนที่มีอยู่เดิมพื้นฐานทางครอบครัว ได้รับการกระตุ้น การปลูกฝังจากพ่อแม่หรือคุณครู สื่อทางโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต รวมถึงสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวนักเรียน ซึ่งวัยรุ่นตอนต้นจะยังไม่แยกออกจากครอบครัวมากนัก และมีความพร้อมในการรับข้อมูลกับพ่อแม่ได้ดี อีกทั้งวัยนี้ พ่อแม่ยังมีอิทธิพลต่อความคิด การแสดงออกและการตัดสินใจของวัยรุ่นด้วยสอดคล้องกับการศึกษาของ Lamchiek[3] ซึ่งพ่อแม่เป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดในการปลูกฝังความรู้ ความเชื่อและอุปนิสัย หรือมาตรฐานแห่งความประพฤติเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ถูกต้องให้ลูกตั้งแต่เยาว์วัย โดยมีผลทำให้เด็กคิดและตัดสินใจ แก้ปัญหาทางเพศ และเลือกค่านิยมที่ถูกต้องเหมาะสมด้วยตนเองได้ จากลักษณะทางความคิดของวัยรุ่นที่เห็นได้เด่นชัด คือ ชอบเรียนรู้ อยากรู้อยากเห็น มีความคิดอย่างมีเหตุมีผล แสดงให้เห็นถึงลักษณะของการมีการวางแผนในชีวิตที่ชัดเจน มีการสร้างทัศนคติที่ดี เริ่มคิดถึงอาชีพ มีอุดมคติ และมีเป้าหมายในชีวิตได้ ดังนั้นเมื่อเริ่มมีการวางแผนในชีวิตที่ชัดเจน มีการสร้างทัศนคติที่ดี เริ่มคิดถึงอาชีพ มีอุดมคติ และมีเป้าหมายในชีวิตมากขึ้น จึงทำให้วัยรุ่นหญิงตอนต้นสามารถคิดวางแผน กล้าตัดสินใจในการกระทำ เข้าใจในสิ่งที่ควรทำไม่ควรทำ รวมทั้งรับรู้ได้ว่าสิ่งใดจะทำให้ตนประสบความสำเร็จในชีวิตได้

จากกิจกรรมการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงจากเพื่อนที่เข้าร่วมกิจกรรมและผู้ปกครอง จะทำให้เห็นว่าบุคคลใกล้ชิดที่เขาให้ความสำคัญนั้นอยากให้เขามีพฤติกรรมละเว้นจากการมีเพศสัมพันธ์ และการได้รับแรงจูงในใจการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ โดยให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง อธิบายและทำความเข้าใจกับผู้ปกครอง เพื่อกระตุ้นให้ผู้ปกครองสร้างแรงจูงใจกับบุตรหลานในการส่งเสริมการละเว้นเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนโดยให้ผู้ปกครองเขียนจดหมายถึงบุตรหลาน เขียนสิ่งที่คาดหวังของตนเองต่อตัวลูก และความรู้สึกที่มีต่อลูก และให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่มเปิดจดหมาย ที่มีข้อความที่ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างเขียนไว้ตั้งแต่สัปดาห์แรกให้แต่ละคนอ่าน สรุป และ อภิปรายกลุ่ม เกี่ยวกับความ

คาดหวังของผู้ปกครอง และความรู้สึกของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน และการยกตัวอย่างวัยรุ่น และเพื่อนๆ ที่นักเรียนในกลุ่มเลือกเป็นแบบอย่างที่ดี พูดคุยถึงตัวแบบที่ดีที่กลุ่มตัวอย่างพบเห็น การเขียนและอ่านจดหมายถึงเพื่อนสนิทแล้วทำการอภิปรายกลุ่มย่อยเกี่ยวกับความรู้สึกของบุคคลที่รักต่อพฤติกรรมทางเพศ การละเว้นเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นและคิดว่าควรจะปฏิบัติอย่างไรให้เหมาะสมกับความคาดหวังของบุคคลเหล่านั้น มีการสร้างพันธะสัญญากลุ่มร่วมกัน ทั้งนี้ การเปลี่ยนแปลงของคะแนนการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเป็นไปตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน[7] คือ ความเชื่อว่าบุคคลอื่นๆ ที่มีความสำคัญสำหรับตนเอง ต้องการหรือไม่ต้องการให้ทำพฤติกรรมนั้น ถ้าวัยรุ่นหญิงตอนต้นรับรู้ว่าบุคคลที่มีความใกล้ชิดหรือมีความสำคัญต่อตนเอง คิดว่าสมควรที่จะป้องกันหรือละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีสัมพันธ์ทางเพศหรือการละเว้นเพศสัมพันธ์ ก็จะมีแนวโน้มที่จะมีความตั้งใจในการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์หรือการละเว้นเพศสัมพันธ์ และพบข้อสังเกตว่า คะแนนเฉลี่ยการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบสูงมากตั้งแต่ก่อนการทดลอง แสดงให้เห็นว่ากลุ่มอ้างอิงทั้งผู้ปกครองและเพื่อนมีอิทธิพลต่อความคิดของนักเรียน และวัยรุ่นตอนต้นจะยังไม่แยกออกจากครอบครัว มีความพร้อมในการรับข้อมูลกับพ่อแม่ได้ดี พ่อแม่ยังมีอิทธิพลต่อความคิด การแสดงออกและการตัดสินใจของวัยรุ่นด้วย สอดคล้องกับการศึกษาของ Lamchiek[3] ซึ่งพ่อแม่เป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดในการปลูกฝังความรู้ ความเชื่อและอุปนิสัย หรือมาตรฐานแห่งความประพฤติเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ถูกต้องให้ลูกตั้งแต่เยาว์วัย โดยมีผลทำให้เด็กคิดและตัดสินใจ แก้ปัญหาทางเพศ และเลือกค่านิยมที่ถูกต้องเหมาะสมด้วยตนเองได้ และสอดคล้องกับการศึกษาของ Kanokphat[8] และ Nongnuch, Ruwongrat และ Pornnapha[11] ความคาดหวังของกลุ่มบุคคลอ้างอิงได้แก่ บิดา มารดา ครูอาจารย์ เพื่อน ว่ากลุ่มบุคคลเหล่านี้มีการสนับสนุนหรือไม่สนับสนุนพฤติกรรม กลุ่มตัวอย่างจะเชื่อฟังและปฏิบัติตาม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเป็นความคิดเห็นของบุคคลส่วนมากที่มีความสำคัญต่อตน มีผลต่อความตั้งใจและพฤติกรรมการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และจากที่คะแนนเฉลี่ยในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบภายหลังการทดลองไม่ต่างกันทางสถิติ อธิบายได้ว่า การดำเนินกิจกรรมกับผู้ปกครองเป็นเพียงการชี้แจงให้ข้อมูลเกี่ยวกับการทำวิจัยกับบุตรหลาน การให้ความรู้ผู้ปกครองในสถานการณ์ปัญหาเรื่องเพศวัยรุ่นและทักษะการพูดคุยเรื่องเพศกับวัยรุ่น มีการแสดงความรู้สึกฝากผ่านจดหมายถึงบุตรหลาน กิจกรรมไม่ได้มีการวัดผลที่ผู้ปกครอง ในเรื่องความรู้ความเข้าใจ และการมีทักษะการพูดคุยกับบุตรหลานเรื่องเพศ และไม่ได้มีกำหนดกิจกรรมและความถี่ให้ผู้ปกครองต้องคุยกับบุตรหลาน ส่งผลต่อการพูดคุยเรื่องเพศกับนักเรียนได้

จากการออกแบบกิจกรรมที่สร้างการรับรู้ว่าตนเองมีความสามารถในการควบคุมให้ตนเองละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ โดยกิจกรรมมุ่งเน้นเพื่อสร้างการรับรู้ถึงผลลัพธ์ในการตั้งใจละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ มีการวางแผนและตั้งเป้าหมาย กิจกรรมเน้นให้นักเรียนมีการวางแผน การตั้งเป้าหมาย ถึงจุดมุ่งหมายความสำเร็จในชีวิต และแนวทางที่จะไปถึงจุดมุ่งหมาย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ การคิดเพื่อค้นหาตัวเอง และการอภิปรายกลุ่มถึงสถานการณ์ที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์จากสถานการณ์ปัจจุบัน และอภิปรายกลุ่มเรื่องประโยชน์และอุปสรรคเพื่อหาแนวทางแก้ไขเพื่อการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ และกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับสถานการณ์ที่จะชักจูงให้นำไปสู่ พฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ เสริมสร้างทักษะการปฏิเสธ การเจรจาต่อรอง ทักษะการตัดสินใจและแก้ไขปัญหา สรุปแนวคิดร่วมกัน เป็นการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม[10] ที่สะท้อนความคิดเห็น ความรู้สึกจากประสบการณ์เดิม มาสร้างปฏิสัมพันธ์และความรู้ใหม่ร่วมกัน สอดคล้องกับการศึกษาของ Khwanjit[12] ที่ว่าการพัฒนาการรับรู้ความสามารถแห่งตน โดยการใช้คำพูดชักจูง การได้เห็นตัวแบบสัญลักษณ์ประสบการณ์ที่ประสบผลสำเร็จด้วยตนเอง และการกระตุ้นร่างกายและอารมณ์ พบว่าวัยรุ่นมีการรับรู้สมรรถนะตนเองในการมีพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพทางเพศอย่างถูกต้อง เหมาะสม และเพียงพอที่จะทำให้วัยรุ่นกลุ่มทดลองเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพทางเพศอย่างถาวร

จะเห็นว่า รูปแบบกิจกรรมตามโปรแกรมส่งเสริมความตั้งใจในการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นหญิงตอนต้น ส่งผลต่อความตั้งใจกระทำการละเว้น

พฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นความตั้งใจของวัยรุ่นหญิงที่จะกระทำการละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในรูปแบบต่างๆ สอดคล้องกับการศึกษาของ Apaporn[2] ได้แก่ หลีกเลี่ยงการนัดพบและการไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ การอยู่ตามลำพังกับเพื่อนต่างเพศในที่ลับตา การอ่านหนังสือหรือดูภาพเคลื่อนไหวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการร่วมเพศ การแสดงความรักกับเพื่อนต่างเพศ ได้แก่ การหอมแก้ม การจูบ การลูบไล้สัมผัสร่างกาย และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน[7] ที่ว่าความตั้งใจที่จะพยายามละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ เพื่อการเกิดพฤติกรรมละเว้นเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การที่จะพยายามปฏิบัติตน หรือวางแผนที่จะปฏิบัติตนเพื่อละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เจตนาเป็นตัวบ่งชี้ว่ากลุ่มวัยรุ่นหญิงตอนต้นได้มีการทุ่มเทความพยายามมากน้อยเพียงใด ที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ยิ่งบุคคลที่มีความตั้งใจแน่วแน่ และพยายามมากเพียงใด ความเป็นไปได้ที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมก็เป็นไปได้มาก สอดคล้องกับการศึกษาของ Nongnuch, Ruwongrat และ Pornnapha[11] ที่บอกว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีผลต่อความตั้งใจ และพฤติกรรมการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การที่นักเรียนมีเจตคติ และความตั้งใจที่จะมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม มีการฝึกทักษะและการตั้งเป้าหมาย ทำให้เกิดการมีความแน่วแน่ที่จะมีเจตคติและความตั้งใจที่จะมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมได้

ถึงแม้ว่าคะแนนพฤติกรรมหลังการทดลองในกลุ่มทดลองมีค่าคะแนนสูงขึ้น และหลังการทดลองยังสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ การเปลี่ยนแปลงคะแนนพฤติกรรม ไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก โดยคะแนนพฤติกรรมสูงตั้งแต่ก่อนการทดลองแล้ว อาจเป็นได้ว่า นักเรียนเป็นกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นหญิงตอนต้นที่ยังเรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษา ที่โดยส่วนมากจะรู้ว่าสิ่งไหนควรทำ ไม่ควรทำ โดยเด็กกลุ่มนี้ยังใกล้ชิดผู้ปกครองและพูดคุยกับผู้ปกครองเป็นส่วนมาก โดยผู้ปกครองยังมีอิทธิพลต่อเด็กวัยนี้ และยังไม่มีปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมด้านสังคมที่กว้างขึ้น และนักเรียนยังไม่มีประสบการณ์ทางเพศ เป็นแค่การป้องกันยังไม่เกิดพฤติกรรม ทำให้คะแนนพฤติกรรมของเด็กนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบมีคะแนนค่อนข้างสูงตั้งแต่ก่อนการทดลอง และการเปลี่ยนแปลงหลังการทดลองไม่มากนัก เมื่อทบทวนข้อคำถามบางข้อในแบบวัดผลทางพฤติกรรม คำถามบางข้ออาจทำให้ผลการตอบคำถามไม่เป็นจริงเท่าที่ควร หรืออาจเกิดการสับสนในการตอบคำถาม และอาจเนื่องจากพฤติกรรมเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ยาก และระยะการประเมินหลังกิจกรรมอาจมีระยะเวลาที่สั้นเกินไป

ข้อจำกัดของการวิจัย

1. ผู้ปกครองนักเรียนที่ร่วมกิจกรรมในการศึกษาครั้งนี้มีความหลากหลาย ไม่ได้มีการวัดผลที่ผู้ปกครอง และไม่ได้มีการกำหนดกิจกรรมและความถี่ให้ผู้ปกครองต้องคุยกับบุตรหลาน

2. ข้อคำถามในเรื่องของพฤติกรรมการละเว้นเพศสัมพันธ์ การละเว้นพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ บางข้อคำถามมีความไม่เหมาะสมกับนักเรียนในกลุ่มนี้เนื่องจากกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มที่ยังไม่มีประสบการณ์ตรงเรื่องเพศ เป็นเพียงการมีพฤติกรรมป้องกัน

3. การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการในโรงเรียนเฉพาะกลุ่มนักเรียนหญิง ซึ่งต้องใช้เวลาในคาบเรียนบางช่วงและเป็นกิจกรรมต่อเนื่อง ทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนและวางแผนการจัดตารางการทำกิจกรรมร่วมกับครูประจำชั้นเรียนเพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อในชั้นเรียนระดับเดียวกัน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลของโปรแกรมฯสามารถนำมาใช้เป็นฐานข้อมูล สำหรับเป็นแนวทางการจัดบริการส่งเสริมสุขภาพทางเพศให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่มีความสนใจได้

2. สามารถนำมาเพื่อใช้ในการติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงาน เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาให้ดีขึ้น โดยครอบคลุมผลทั้งระยะสั้น ระยะยาว ทั้งผลทางตรงและทางอ้อม

3. ควรมีการติดตามผลการคงอยู่ในระยะยาวของพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการแสดงให้เห็น ประสิทธิภาพของโปรแกรมในการแก้ไขปัญหาได้อย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในอนาคต

1. ควรพัฒนารูปแบบการวิจัย โดยเพิ่มกิจกรรมกับผู้ปกครอง มีการวัดผลที่ผู้ปกครอง ใน เรื่องความรู้ ความเข้าใจ และการมีทักษะการพูดคุยกับบุตรหลานเรื่องเพศ กำหนดให้มีกิจกรรมและความถี่ที่ให้ผู้ปกครองต้องคุยกับบุตรหลาน และ

การคัดเลือกผู้ปกครองที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ให้มีความจำเพาะและคล้ายคลึงกันมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการพูดคุยเรื่องเพศกับนักเรียนได้

2. การวิจัยครั้งต่อไป การเลือกพื้นที่ในการศึกษาวิจัย ควรคำนึงถึงขนาดกลุ่มตัวอย่าง และมีการติดตามผลภายหลังสิ้นสุดโปรแกรม 3 เดือน หรือ 6 เดือน เพื่อประเมินผลคงทนพฤติกรรมในเวลาที่ผ่านไป

References

1. Reproductive Health Division, Department of Health, Ministry of Public Health. Reproductive health situation in adolescents and youth 2019 [Internet]. 2020 [Cited 2021 June 6]. Available from: https://rh.anamai.moph.go.th/th/cms-of-1 (in Thai)
2. Powwattana A. Health building and disease prevention in adolescents, health promotion and prevention of disease in the community application of concepts and theories into practice. 3rd ed. Bangkok: Nana Publishing House, Klang Wittaya; 2009. p. 162-185. (in Thai)
3. Khumtorn L. “How to prevent unwanted teenage pregnany?”. Journal of Boromarajonani College of Nursing Bangkok. 2014. 30(3):97-105. (in Thai)
4. Kingmala C, Rawiworrakul T, Powwattana A. Effect of a pregnancy program for female adolescents. Journal of Boromarajonani College of Nursing, Bangkok. 2015;31(3):25-34. (in Thai)
5. Surasathienkul P, Banchonhatkit P. (2015). Strengthening life skills in conjunction with group processes. and reinforcement to prevent premature sex in grade 6 students, Research and Development Journal Health system. Kalasin Provincial Public Health Office.8(2):17-24 (in Thai)
6. Bunnag R, Termsirikulchai L, Watthanasomboon P and Phaowatana A. Effectiveness of life skills program for preventive sexual risk behaviors of secondary school students, Nakhon Pathom province. Journal of Public Health Vol. 2013;43(1):80-93. (in Thai)
7. Ajzen I. The theory of pland behavior organizational behavior and human descision processes [Internet]. 1991. [Cited 2018 June 2]. Available from: httpp://www.people.umass.edu/aizen/obhdp.html
8. Taikanong K. The factors influencing the intention of sexual risk behavior among high School Students. Christian University of Thailand journal 2011;17(1):168-77. (in Thai).
9. Reproductive Health Division, Department of Health, Ministry of Public Health. Reproductive health service, handbook for health workers. Bangkok: 2015 (in Thai)
10. Department of Mental Health, Ministry of Public Health. Handbook for promoting student mental health for teachers .8th ed. Bangkok: The Veterans Synthesis Organization Press; 2003. (in Thai)
11. Kaweewong N, Srisuriyawet R, Homsin P. Factors influencing youth’s intention to seek care for sexual and reproductive health in Rayong province. Faculty of Nursing Journal Burapha University 2012; 20(4):33-45. (in Thai)
12. Tisak K. The effect of a self-efficacy promoting program by peer leaders on sexual health promoting behaviors of early adolescents. Journal of Nursing Public Health 2005;19(2):48-63. (in Thai).